

NIEUWS INZAKE WETGEVING, RESOLUTIES EN BESLISSINGEN OP HET GEBIED DER BELASTINGEN

NORMALE NAAST VERVROEGDE AFSCHRIJVING

door Mr Dr E. Tekenbroek

Over de wijze waarop bij gebruikmaking van de mogelijkheid om $\frac{1}{3}$ deel der aanschaffingskosten vervroegd af te schrijven, de normale afschrijving dient te geschieden, bestond tot voor kort verschil van mening.

Enerzijds achtte men de normale afschrijving niet beïnvloed door toepassing van de vervroegde afschrijving (argument: dan alleen kan gezegd worden, dat boven hetgeen men normaal jaarlijks mag afschrijven $\frac{1}{3}$ vervroegd wordt afgeschreven); anderzijds redeneerde men: de aanschaffingskosten moeten in tweeën geknipt worden; op een deel groot $\frac{2}{3}$ moet normaal worden afgeschreven; op een deel groot $\frac{1}{3}$ kan normaal, doch ook vervroegd worden afgeschreven; deze laatste mening werd o.m. gehuldigd door de Minister van Financiën (Memorie van Antwoord 2e Kamer en par. 12 Leidraad Belastingherziening 1950).

Taalkundig lijkt mij de eerste opvatting juist.

Bij arrest van 24 Juli j.l. bevestigde de Hoge Raad echter het Ministeriële standpunt: naast een eventuele vervroegde afschrijving moet de normale afschrijving niet plaats hebben over de totale aanschaffingskosten, doch van het tweederde gedeelte der aanschaffingskosten (verminderd met eventuele restwaarde).

BIJ ONAFGEBROKEN VERLIESREEKS: GEEN NEGATIEVE ZUIVERE OPBRENGST VAN EIGEN ONDERNEMING EN VAN ARBEID

door Mr Dr E. Tekenbroek

Het komt wel voor, dat een belastingplichtige, die voldoende verdient uit anderen hoofde, meent een particuliere liefhebberij bedrijfsmatig te kunnen botvieren in de verwachting dat het daarmee te lijden verlies toch in mindering komt van zijn, met een hoog tarief belast, inkomen.

Voor hen die de aangifte van zo iemand te verzorgen hebben is van belang kennis te nemen van het arrest van de H.R. d.d. 24 Juni j.l. rolno. 11348.

De Hoge Raad besliste, dat de Raad van Beroep uit de omstandigheid dat belanghebbende de exploitatie van zijn landbouwgronden voortzette ondanks het feit, dat daarbij gedurende een reeks van jaren onafgebroken verliezen werden geleden, welke verliezen uit zijn overig inkomen ruimschoots konden worden gedekt, kon en mocht afleiden, dat belanghebbende zich alleen voor zijn genoegen met de landbouw bezighield; op grond van een en ander werd aangenomen, dat belanghebbende geldelijk voordeel daarmee niet beoogde, noch daarvan redelijkerwijze kon verwachten.

In zodanig geval kan niet worden gezegd, dat evenbedoelde exploitatie is een onderneming of arbeid als bedoeld is in artikel 5, lid 1, onder 1o, van het Besluit Inkomstenbelasting.

Ook volgens oudere jurisprudentie (zie o.m. arrest van 26 November 1936 B no. 4857) is slechts sprake van een bron van inkomen, wanneer daaruit inkomen te verwachten is.